

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Małgorzata Piotrowska
Protokolant:	stażysta Weronika Bryczyńska

przy udziale Prokuratora Mateusza Prusaczyka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 11 lutego 2021 r., 18 marca 2021 r., 6 maja 2021 r., 20 maja 2021 r., 19 listopada 2021 r., 8 grudnia 2021 r., 29 grudnia 2022 r., 3 lutego 2022 r., 3 marca 2022 r., 19 maja 2022 r., 2 czerwca 2022 r., 8 września 2022 r., 15 września 2022 r. i 10 stycznia 2023 r.

sprawy karnej

A. C., syna R. i L. z d. K.,
ur. (...) w L., PESEL: (...), obywatelstwa polskiego, karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 marca 2018 roku w G. za pośrednictwem sieci internetowej działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził M. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie (...) zł w ten sposób, iż w sieci internetowej na portalu (...)(...) oferował sprzedaży butów sportowych (...) T. S. S., natomiast po otrzymaniu pieniędzy nie wywiązał się z transakcji nie przesyłając zamówionych przedmiotów, czym wprowadził M. W. w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

orzekł:

Oskarżonego **A. C.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, z tym ustaleniem, że stanowił wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwa z art. 286 § 1 i 3 kk i za to na podstawie art. 286 § 3 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych;

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **A. C.** obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. W. kwoty (...) zł (sto osiemdziesiąt dziewięć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 marca 2018 r. do dnia zapłaty;

Zasądza od Skarbu państwa na rzecz adw. P. C. kwotę 1 344 zł (jeden tysiąc trzysta czterdzieści cztery złote 00/100) plus należny VAT tytułem pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu z urzędu.

Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

<i>Formularz UK 1</i>	<i>Sygnatura akt</i>	<i>II K 735/19</i>	
<i>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</i>			
<i>USTALENIE FAKTÓW</i>			
<i>Fakty uznane za udowodnione</i>			
<i>Lp.</i>	<i>Oskarżony</i>	<i>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</i>	
<i>1.1.1.</i>	<i>A. C.</i>	<i>w dniu 26 marca 2018 roku w G. za pośrednictwem sieci internetowej</i>	

		<p><i>działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził M. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie (...) zł w ten sposób, iż w sieci internetowej na portalu (...) (...) oferował sprzedaży butów sportowych (...) T. S. S., natomiast po otrzymaniu pieniędzy nie wywiązał się z transakcji nie przesyłając zamówionych przedmiotów, czym wprowadził M. W. w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy, z tym ustaleniem, że stanowił wypadek mniejszej wagi,</i></p> <p><i>tj. czyn z art. 286 § 1 i 3 k.k.</i></p>	
<p><i>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</i></p>	<p><i>Dowód</i></p>	<p><i>Numer karty</i></p>	
<p><i>Pokrzywdzony M. W. w dniu 25 marca 2018 r. na portalu internetowym (...) znalazł ogłoszenie dotyczące sprzedaży butów (...), oferowanych przez użytkownika posługującego się nickiem "(...)". Użytkownik ten</i></p>	<p><i>zeznania pokrzywdzonego M. W.</i></p>	<p><i>1-2</i></p>	

<p><i>wskazał swoje dane osobowe jako A. C. i posługiwał się numerem (...). Pokrzywdzony przelał na wskazane przez niego konto kwotę (...) zł mającą stanowić zapłatę za buty.</i></p> <p><i>Oskarżony A. C. obiecał, że przesyłka zostanie wysłana. Kiedy przesyłka nie docierała, pokrzywdzony próbował kontaktować się ze sprzedającym, jednak ten ostatni po pewnym czasie usunął konto na (...) i kontakt się urwał. Buty nie zostały wysłane a pieniądze nie zostały M. W. zwrócone.</i></p>			
<p><i>potwierdzenie zapłaty</i></p>	<p><i>7</i></p>		
<p><i>korrespondencja między pokrzywdzonym a oskarżonym</i></p>	<p><i>8-22</i></p>		
<p><i>dokumentacja z (...)</i></p>	<p><i>23-26</i></p>		
<p><i>wyjaśnienia oskarżonego</i></p>	<p><i>161-162</i></p>		
<p><i>Konto na portalu (...) należało do oskarżonego A. C., podobnie jak numer telefonu do niego przypisany. Również do oskarżonego należał rachunek</i></p>	<p><i>dokumentacja od operatorów: (...) sp. zo.o. , (...) sp. z o.o. , (...) Sp. z o.o.</i></p>	<p><i>40-46, 67-71, 47-48, 56</i></p>	

<p><i>bankowy, który wskazał podczas konwersacji z pokrzywdzonym i na który ostatecznie pokrzywdzony przelał kwotę (...) zł.</i></p> <p><i>Oskarżony ani w chwili zawierania umowy ani też w żadnym innym okresie nie miał zamiaru wywiązania się z tego zobowiązania.</i></p>			
<p><i>dokumentacja z (...) Bank (...) S.A.</i></p>	57		
<p><i>W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu oskarżony był zdolny dorozumienia jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.</i></p> <p><i>Oskarżony w toku procesu wielokrotnie przedkładał zaświadczenia lekarskie wystawiane przez lekarza rodzinnego H. C. lub też psychiatrę M. Z., które miały wykazać, że nie jest on zdolny do brania udziału w niniejszej sprawie jak również, że w chwili czynu nie był on zdolny do zrozumienia jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.</i></p>	<p><i>opinie sądowo-psychiatryczne</i></p>	257-260v, 354-357v	

<p><i>Jednak jak wynikało z zeznań lekarza M. Z. wystawiane przez niego kolejne zwolnienia podyktowane były głównie deklarowanymi przez oskarżonego myślami suicydalnymi i obawą o to, że w drodze do Sądu Rejonowego w Grudziądzu spowoduje wypadek samochodowy, w którym ucierpi sam oskarżony lub postronne osoby.</i></p> <p><i>A. C. nie pobiera żadnych świadczeń z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.</i></p>			
<p><i>zeznania świadka M. Z.</i></p>	<p>450-450v, 458</p>		
<p><i>pismo ze szpitala (...) w L.</i></p>	<p>308</p>		
<p><i>informacja z ZUS</i></p>	<p>454-454v</p>		
<p><i>A. C. w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu nie był karany sądownie. Jednak już po jego popełnieniu, wyrokiem Sądu Rejonowego we W. z dnia 4 sierpnia 2021 r. w sprawie (...) został uznany za winnego czynu z art. 286 § 1 kk, popełnionego w dniu 16 lutego 2017 r. a zatem przed datą</i></p>	<p>karta karna</p>	<p>66, 72, 81, 130, 404</p>	

<i>popelnienia czynu w niniejszej sprawie, za który wymierzono mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności.</i>			
<i>wydruk z bazy (...)</i>	<i>350</i>		
<i>odpis wyroku (...)</i>	<i>417-417v</i>		
<i>Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
<i>Lp.</i>	<i>Oskarżony</i>	<i>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</i>	
<i>1.2.1.</i>	<i>A. C.</i>	<i>jak w punkcie 1 wyroku</i>	
<i>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</i>	<i>Dowód</i>	<i>Numer karty</i>	
<i>Za nieudowodnione uznano jakoby oskarżony w chwili popelnienia czynu miał ograniczoną bądź zniesioną możliwość rozpoznania jego znaczenia lub pokierowania swoim postępowaniem.</i> <i>Za nieudowodnione uznano również, aby w toku postępowania oskarżony nie był w stanie brać w nim udziału z uwagi na swój stan zdrowia.</i>	<i>zaświadczenia lekarskie wystawione przez lekarza rodzinnego H. C.</i>	<i>279, 287</i>	

<i>informacja od lekarza rodzinnego H. C.</i>	<i>312-315</i>		
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
<i>Lp. faktu z pkt 1.1</i>	<i>Dowód</i>	<i>Zwięźle o powodach uznania dowodu</i>	
<i>1.1.1</i>	<i>dokumentacja od operatorów: (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) Sp. z o.o.</i>	<i>dokumentacja przekazana przez operatorów sieci telekomunikacyjnych, nie budziła żadnych wątpliwości jako jasna, pełna i wyczerpująca, ponadto nie była przez nikogo kwestionowana</i>	
<i>dokumentacja z (...) Bank (...) S.A.</i>	<i>dokumentacja przekazana przez bank, także nie budziła żadnych wątpliwości sądu, zawierała precyzyjne informacje dotyczące właściciela rachunku bankowego, nie była przez strony kwestionowana</i>		
<i>dokumentacja z (...)</i>	<i>również dokumentacja przekazana przez portal internetowy (...), nie budziła żadnych wątpliwości a także nie była przez nikogo kwestionowana</i>		

<p>informacja z ZUS</p>	<p>sporządzona przez upoważnionego pracownika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jej wiarygodność nie była przez nikogo kwestionowana</p>	
<p>karta karna</p>	<p>dokumenty urzędowe, stanowiące informację o karalności z krajowego rejestru karnego, nie były też przez nikogo podważane</p>	
<p>korrespondencja między pokrzywdzonym a oskarżonym</p>	<p>dokumenty prywatne stanowiące wydruk korespondencji elektronicznej pomiędzy stronami, ich wiarygodność nie budziła wątpliwości sądu albowiem ich treść pokrywała się z zeznaniami pokrzywdzonego oraz pozostałymi wiarygodnymi dowodami zgromadzonymi w tej sprawie, nie była również przez oskarżonego kwestionowana</p>	
<p>odpis wyroku w sprawie (...)</p>	<p>dokument urzędowy, niekwestionowany w toku niniejszego postępowania</p>	
<p>opinie sądowo-psychiatryczne</p>	<p>w ocenie sądu opinie sporządzone przez biegłych lekarzy psychiatrów D. J.</p>	

i I. J. były w pełni wiarygodne, albowiem były jasne, pełne i wyczerpujące a nadto zostały sporządzone przez specjalistów dysponujących szeroką wiedzą i doświadczeniem w zakresie będącym przedmiotem opinii. Dlatego też w oparciu o te opinie ustalono poczytalność oskarżonego w chwili popełnienia czynu.

Wprawdzie oskarżony A. C. starał się w niniejszym postępowaniu wielokrotnie kwestionować sporządzone przez biegłych lekarzy psychiatrów opinie, przeciwstawiając im chociażby zaświadczenia lekarza rodzinnego H. C. oraz lekarza psychiatry M. Z., to jednak Sąd doszedł do przekonania, że to w oparciu o sporządzone na potrzeby niniejszego postępowania opinie sądowo-psychiatryczne należało czynić ustalenia w zakresie stanu psychicznego oskarżonego zarówno w trakcie popełnienia czynu jak i w trakcie procesu.

Lekarz rodzinny H. C. z pewnością nie dysponuje odpowiednią wiedzą i doświadczeniem w powyższym zakresie a zatem jej zaświadczenie nie mogło w żaden sposób podważyć wiarygodności opinii biegłych psychiatrów. Również świadek M. Z. - lekarz psychiatra - co do zasady zgodził się z opinią biegłych psychiatrów wskazując, że biegłe były jego nauczycielkami.

Biegłe D. J. i I. J. dwukrotnie badały oskarżonego, analizowały również jego obszerną dokumentację medyczną. Wprawdzie we wnioskach końcowych rzeczywiście wskazano, że oskarżony leczył się z uzależnienia od hazardu oraz nieprawidłowo ukształtowanej osobowości, to jednak stwierdzone zaburzenia nie mają wpływu na jego poczytalność w niniejszej sprawie.

pismo ze (...) (...) w L.

sporządzone przez upoważnione pracownika ochrony zdrowia,

	<i>niekwestionowane przez nikogo.</i>	
<i>potwierdzenie zapłaty</i>	<i>dokument prywatny stanowiący potwierdzenie wykonania przelewu na konto oskarżonego, nie budził żadnych wątpliwości a nadto nie był przez nikogo kwestionowany.</i>	
<i>wydruk z bazy (...)</i>	<i>wydruk z urzędowego portalu, niekwestionowany przez żadną ze stron</i>	
<i>wyjaśnienia oskarżonego</i>	<i>oskarżony w toku postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazując jednak, że nie pamięta okoliczności jego popełnienia. Sąd doszedł do przekonania, że w świetle pozostałych wiarygodnych dowodów zgromadzonych w tej sprawie, wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie nie budzą wątpliwości. Z kolei wskazanie przez niego, że nie pamięta okoliczności i szczegółów tego czynu sąd uznał jako przyjętą przez niego linię obrony.</i>	

<p>zeznania pokrzywdzonego M. W.</p>	<p>zeznania były jasne, spójne, szczerze, konsekwentne i wyczerpujące a ponadto korespondowały w pełni z pozostałymi dowodami w tym w szczególności z dokumentacją z portalu (...) oraz danymi przekazanymi przez bank oraz operatorów telefonii komórkowej a także wyjaśnieniami samego oskarżonego.</p>	
<p>zeznania świadka M. Z.</p>	<p>zeznania tego świadka Sąd również uznał za wiarygodne, były szczerze, spontaniczne a także konsekwentne. Świadek w przekonujący sposób opisał okoliczności udzielanych porad oskarżonemu oraz wystawianych mu zaświadczeń lekarskich. Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować wiarygodność depozycji tego świadka i w związku z tym w oparciu o te zeznania czynił ustalenia w zakresie rzeczywistych przyczyn wystawienia tych zaświadczeń.</p>	
<p>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p>		

<p><i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p><i>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</i></p>	<p><i>Dowód</i></p>	<p><i>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</i></p>	
	<p><i>zaświadczenia lekarskie wystawione przez lekarza H. C.</i></p>	<p><i>sąd doszedł do przekonania. że niniejsze zaświadczenia nie mogą stanowić dowodu na okoliczność stanu psychicznego oskarżonego w niniejsze sprawie, albowiem przede wszystkim stoją one w opozycji do wiarygodnych opinii biegłych psychiatrów, którzy dysponują odpowiednią wiedzą i doświadczeniem w tym zakresie</i></p>	
<p><i>pismo od lekarza rodzinnego H. C.</i></p>	<p><i>z tych samych przyczyn sąd nie brał pod uwagę pisma lekarza H. C., w którym wskazywała ona, że oskarżony A. C. nie może brać udziału w niniejszym postępowaniu i prowadzić obrony w sposób samodzielny. Oświadczenie takie jest bowiem sprzeczne z wiarygodnymi opiniami biegłych psychiatrów posiadających odpowiednią wiedzę i</i></p>		

	<i>doświadczenia zawodowe w tym przedmiocie.</i>		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Oskarżony</i>	
#	<i>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</i>		
<i>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</i>			
#	<i>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</i>	<i>1</i>	<i>A. C.</i>
<i>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</i>			
<i>Odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 286 § 1 kk podlega ten, kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w</i>			

błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Zgodnie z art 286 § 3 kk w wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Czynność sprawcza polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym lub cudzym.

Doprowadzenie należy tu rozumieć jako wywołanie niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji rozporządzającej w odniesieniu do jego mienia (Oczkowski, Oszustwo , s. 9 i n.; Oczkowski [w:] System , t. 9 s. 128 i n.). Wprowadzenie w błąd polega na podjęciu przez sprawcę podstępnych zabiegów prowadzących do wywołania u pokrzywdzonego mylnego wyobrażenia o rzeczywistości. Ta postać oszustwa nazywana bywa „oszustwem czynnym” (por. Michalski [w:] Wąsek,

Zawłocki II, s. 1133). Stronę podmiotową oszustwa z § 1 stanowi zamiar bezpośredni. Jest to przestępstwo kierunkowe („w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”).

Podstawowym kryterium rozgraniczającym oszustwo od niewywiązania się ze zobowiązania o charakterze cywilnoprawnym jest istnienie w chwili zawierania umowy wymaganego przez przepis karny zamiaru bezpośredniego o szczególnym zabarwieniu. Nie każda przecież, nawet nierzetelna realizacja stosunku zobowiązaniowego oznacza automatycznie zrealizowanie znamion oszustwa.

Mając powyższe na uwadze należało uznać, że zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona oszustwa z art. 286 § 1 i 3 kk, albowiem w dniu 26 marca 2018 roku w G. za pośrednictwem sieci internetowej działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził M. W.

do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie (...) zł w ten sposób, iż w sieci internetowej na portalu (...)(...) oferował sprzedaży butów sportowych (...) T. S. S., natomiast po otrzymaniu pieniędzy nie wywiązał się z transakcji nie przesyłając zamówionych przedmiotów, czym wprowadził M. W. w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z umowy, z tym ustaleniem, że był to wypadek mniejszej wagi z uwagi na wysokość szkody a także okoliczności popełnienia czynu. Oskarżony przyznał się do popełnienia tego czynu.

Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony A. C. popełnił przestępstwo oszustwa mniejszej wagi stypizowane w art. 286 § 1 i 3 kk.

Zdaniem Sądu, oskarżonemu przypisać można też winę w popełnieniu omawianego przestępstwa. Jest on ze względu na wiek zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej, a

zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, nie dostarczają podstaw do przyjęcia, iż w chwili czynu był niepoczytalny lub znajdował się w anormalnej sytuacji motywacyjnej. Miał dodatkowo obiektywną możliwość zachowania się w sposób zgodny z obowiązującym porządkiem prawnym, czego jednak nie uczynił i z tego tytułu można i należało postawić mu zarzuty.

W konsekwencji orzeczono jak w punkcie 1 wyroku.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o</p>			

powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. C.	1	1	<p>W ramach czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 1 wyroku Sąd mógł wymierzyć mu w myśl art. 286 § 3 kk karę grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>Sąd zdecydował się na wymierzenie oskarżonemu kary najłagodniejszego rodzaju tj. kary grzywny, albowiem w ocenie Sądu w niniejszej sprawie będzie to kara najodpowiedniejsza dla zrealizowania jej</p>

celów wychowawczych i represyjnych.

Wymierzając oskarżonemu karę 50 stawek dziennych grzywny po przyjęciu jednej stawki za równoważną kwocie 20 zł Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary wskazane w art. 53 § 1-3 kk a także treść przepisu art. 33 § 1 i 3 kk, z których wynika, że grzywnę wymierza się w stawkach dziennych, określając liczbę stawek oraz wysokość jednej stawki; jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, najniższa liczba stawek wynosi 10, zaś najwyższa 540. Ustalając zaś stawkę dzienną, sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe; stawka dzienna nie może być niższa od 10 złotych, ani też przekraczać 2000 złotych.

W konsekwencji sąd doszedł do wniosku, iż orzeczona kara pozostaje w odpowiedniej proporcji do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez

oskarżonego czynu, a także nie przekracza stopnia jego winy. Powinna ona odnieść właściwy skutek w zakresie realizacji dyrektywy prewencji indywidualnej, zarówno w jej wychowawczym jak i zapobiegawczym aspekcie. Oskarżony wprawdzie wskazał, że jest bezrobotny i nie ma żadnego majątku, jednak w toku postępowania ustanowił obrońcę z wyboru. To pozwalało poddać w wątpliwość prawdziwość jego oświadczenia. Zresztą jak wynikało z zaświadczenia z ZUS, cały czas prowadzi on działalność gospodarczą. Dlatego też Sąd uznał, że oskarżony będzie w stanie zapłacić grzywnę w orzeczonej wysokości.

Okolicznościami łagodzącymi w niniejszej sprawie była niewielka wysokość wyrządzonej szkody oraz przyznanie się oskarżonego do winy.

Okolicznością obciążającą była natomiast karalność oskarżonego za podobne przestępstwo.

A. C.	2	1	<p>Zgodnie z treścią art. 46 § 1 kk w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, stosując przepisy prawa cywilnego, obowiązek naprawienia, w całości albo w części, wyrządzonej przestępstwem szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.</p> <p>Istota tego środka opiera się na założeniu, że jednym z celów procesu karnego jest rozwiązanie konfliktu pomiędzy sprawcą a pokrzywdzonym a sposobem rozwiązania lub złagodzenia tego konfliktu jest m.in. naprawienie szkody wyrządzonej przestępstwem (kompensacyjna funkcja prawa karnego) (Buchala [w:] Buchala, Zoll, s. 358–359).</p> <p>Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie 2 wyroku zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego odpowiednią kwotę wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie tytułem naprawienia w całości</p>
-------	---	---	--

			<i>szkody wyrządzonej przestępstwem</i>
<i>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</i>			
<i>Oskarżony</i>	<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>
			<i>Nie dotyczy</i>
<i>inne zagadnienia</i>			
<i>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</i>			
<i>Nie dotyczy.</i>			
<i>Koszty procesu</i>			
<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>		
<i>3</i>	<i>Oskarżony na pewnym etapie niniejszego postępowania korzystał z pomocy</i>		

*obrońcy
ustanowionego z
urzędu – adv.
P. C., dlatego
też sąd przyznał
od Skarbu Państwa
koszty
wynagrodzenia w
kwocie 1 344 zł plus
VAT albowiem nie
zostały one uiszczone
w żadnej części.*

*Wysokość tego
wynagrodzenia
uwzględnia wyrok
Trybunału
Konstytucyjnego z
dnia 23 kwietnia 2020
r., w sprawie SK
66/19 (Dz. U. z
2020 r. poz. 769),
stwierdzającego,
skrótowo rzecz
ujmując, że analiza
statusu adwokatów
i radców prawnych
oraz ich roli w
postępowaniu, w
którym występują
jako podmioty
powołane z urzędu
i zobowiązane do
zastępstwa
prawnego, prowadzi
do uznania, iż
różnicowanie ich
wynagrodzenia
poprzez obniżenie,
w stosunku do
wynagrodzenia, jakie
otrzymaliby, gdyby
występowali w
sprawie jako
pełnomocnicy z
wyboru, nie ma
konstytucyjnego
uzasadnienia. Z tych
względów -
podzielając*

*stanowisko
Trybunału oraz
postanowienie Sądu
Najwyższego z dnia
15 grudnia 2021 r.
w sprawie V KK
549/20 - należało
orzec o kosztach
nieopłaconej pomocy
prawnej udzielonej
oskarżonej z urzędu
na podstawie § 17
ust. 2 pkt 1 w zw.
z § 20 rozporządzenia
Ministra
Sprawiedliwości z
dnia 3 października
2016 r. w sprawie
ponoszenia przez
Skarb Państwa
kosztów nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej przez
adwokata z urzędu
(Dz. U. z 2019 r.
poz. 18, t.j.), przy
uwzględnieniu § 11
ust. 2 pkt 1 i § 17
pkt 1 rozporządzenia
Ministra
Sprawiedliwości z
dnia 22 października
2015 r. w sprawie
opłat za czynności
adwokackie (Dz. U. z
2015 r. poz. 1800).*

4

*Sąd na mocy art. 626
§ 1 k.p.k., art. 624
§ 1 k.p.k., art. 1 i
art. 17 ustawy z dnia
23 czerwca 1973 r. o
opłatach w sprawach
karnych (tekst jedn.:
Dz. U. z 1983 r. Nr 49,
poz. 223 z późn. zm.)
zwolnił oskarżonego
od obowiązku
ponoszenia kosztów*

sądowych. Orzekając w tym względzie Sąd miał na uwadze fakt, że brak jest jednoznacznych i wiarygodnych danych z czego tak naprawdę utrzymuje się oskarżony i jaka jest jego sytuacja majątkowa zatem Sąd nie mógł właściwie ustalić czy uiszczenie tych kosztów byłoby dla oskarżonego możliwe. Ponadto Sąd doszedł do przekonania że obowiązek naprawienia szkody pokrzywdzonemu winien wyprzedzać ewentualne należności Skarbu Państwa z tytułu opłaty czy też wydatków postępowania.

Podpis